

Amsterdam, 18 november 2020

Zijne Excellentie de heer W. Hoekstra, Minister van Financiën

Hooggeachte heer,

Brancheorganisatie VBIN vraagt uw aandacht voor de disproportionele stijging van de jaarlijkse heffing voor DNB-toezicht aan betaalinstanties¹

De hoogte en de jaarlijkse stijging van de toezichtkosten die De Nederlandsche Bank (“DNB”) in rekening brengt bij vergunning houdende betaalinstanties (“**Betalinstellingen**”) is al jaren onderwerp van gesprek tussen Verenigde Betaalinstanties Nederland (“**VBIN**”), uw Ministerie en DNB.

Eerder heeft deze kostendoorberekening zelfs geleid tot een gerechtelijke procedure van een grote groep Betaalinstanties tegen de door DNB in rekening gebrachte kosten. Gedurende het verloop van deze procedure heeft U de Regeling bekostiging financieel toezicht 2015 (“**Rbft 2015**”) aangepast ter verbetering van de verdeling van de toezichtkosten over de verschillende Betaalinstanties.

Ook is in de voorafgaande periode door Uw Ministerie bij herhaling aan de Tweede Kamer gemeld dat stijgingen van kosten van DNB eenmalig zouden zijn en dat rekening houdend met de meerjarige kostenkaders op termijn een neerwaartse tendens mocht worden verwacht.

Niets is minder waar. De praktijk leert dat DNB structureel de afgesproken kostenkaders overschrijdt. Er liggen significante verhogingen in het verschiet voor Betaalinstanties die als Fintechs een belangrijke bijdrage leveren aan de innovatie in Nederland. VBIN is al jaren in gesprek met DNB over de verdeling van de toezichtkosten op basis van meerdere factoren dan enkel de omzet, hier heeft U inmiddels wijzigingen in voorbereiding, maar dit heeft pas impact in 2021 of 2022 en lost de enorme kostenstijging voor Betaalinstanties (voor 2020) dus niet op!

Met deze brief vraagt VBIN Uw aandacht voor dit acute probleem en verzoeken wij om corrigerende maatregelen om alsnog te komen tot een passende en evenwichtige heffing voor dit heffingsjaar.

Stijging van DNB-heffing voor dit jaar met ca. 70% in strijd met draagkrachtbeginsel

De afgelopen jaren zijn de directe kosten van het DNB toezicht voor met name kleine Betaalinstanties in 2018² met 9% en in 2019 al met bijna 20% gestegen. Voor dit jaar voorziet de Regeling bekostiging financieel toezicht 2020 (“**Rbft 2020**”) in een stijging van deze kosten voor deze partijen van gemiddeld 70%. Hierdoor dient een kleine Betaalinstantie ruim 10% van zijn omzet³ als toezichtkosten af te dragen aan DNB.

¹ Een Betaalinstantie is een onderneming die zich bezig houdt met het verwerken van betalingen zoals PIN, iDEAL en credit card betalingen voor fysieke en online winkels. Een Betaalinstantie houdt zich niet bezig met speculeren met gelden of met andere activiteiten die hebben geleid tot de financiële crisis.

² Dit is een betaalinstantie met een omzet tot EUR 1 miljoen.

³ Ter voorkoming van misverstanden onder omzet wordt hier verstaan de bruto omzet. De kosten van de onderneming zoals bijvoorbeeld de inkoopkosten van de betalingstransacties zijn hierin niet meegerekend.

Het is ondoenlijk een bedrijf te voeren dat geconfronteerd wordt met dergelijke onverwachte extreme kosten en kostenstijgingen. De Betaalinstellingen zijn overvallen door deze plotse forse stijging van deze externe kosten die niet te rijmen valt met het draagkrachtbeginsel.

Ter vergelijking: de Rbft 2015 voorzag voor kleine Betaalinstellingen in heffingen van EUR 18.000, EUR 38.000 en EUR 68.000⁴. Deze tarieven zijn door U in 2015 bijgesteld aangezien:

“Zulke hoge heffingen verhouden zich slecht met het draagkrachtbeginsel en kunnen ertoe leiden dat kleine(re) instellingen de kosten voor het toezicht niet meer kunnen dragen, waardoor deelname aan de sector in het gedrang komt.”⁵

Uitgaande van de staffels uit de Rbft 2015 gelden op grond van de Regeling nu zelfs hogere tarieven: EUR 25.300, EUR 55.750 en EUR 106.500. Dit zijn **aanmerkelijk hogere heffingen** dan de heffingen waarvan u in 2015 reeds van mening was dat deze in strijd zijn met het draagkrachtbeginsel waardoor deelname aan de sector in het gedrang kwam naar aanleiding waarvan u toen de Rbft 2015 heeft gewijzigd.

Disproportionele heffing in strijd met Fintech-actieplan

Het voorgaande staat in schril contrast met het door U eveneens in juli van dit jaar gepresenteerde FinTech-actieplan⁶. Een belangrijk actiepunt uit dit plan - dat beoogt het vestigingsklimaat in Nederland voor Fintech aantrekkelijker te maken - is **aandacht voor proportionaliteit van de toezichtkosten**. Ook in de rechtspraak is al uitgemaakt dat de kosten van het toezicht evenredig dienen te zijn.

Een verplichte afdracht van meer dan 10% van de (bruto) omzet aan DNB geeft geen blijk dat bij de totstandkoming van de Rbft 2020 daadwerkelijk aandacht is gegeven aan de proportionaliteit van toezichtkosten voor (kleinere) Betaalinstellingen.

Deze hoge toezichtkosten in combinatie met de hoge toezichtdruk vanuit DNB hebben tot gevolg dat Fintech bedrijven zich in andere landen dan Nederland vestigen. Dit geldt ook voor bestaande Engelse vergunninghouders die vanwege de brexit een vestigingsplaats binnen de EU zoeken.

VBIN heeft al van meerdere nieuw gestarte partijen vernomen dat ze de recent door DNB verleende vergunning overwegen weer in te leveren wegens de hoge directe en indirecte toezichtkosten in Nederland. Concreet heeft bijvoorbeeld de onderneming Payoneer de door DNB verleende vergunning (nadat de vergunningsverleningskosten bij DNB waren gemaakt) weer bij DNB ingeleverd en heeft alsnog gekozen voor een vergunning in Ierland. Deze partij heeft daarmee geen enkele bijdrage gedaan aan de toezichtskosten. Deze ontwikkeling is tekenend voor de huidige situatie. Vermoedelijk zal deze situatie leiden tot meer Fintech instellingen die het buitenland verkiezen boven Nederland vanwege de kosten van het toezicht door DNB.

⁴ Dit betrof de heffingen voor de staffels 0 - 0,2 miljoen, 0,2 – 0,5 miljoen en 0,5- 1 miljoen, Regeling bekostiging financieel toezicht 2015 van 25 mei 2015, Stcr. 2015 ,14729

⁵ Pag. 2 van de wijziging regeling bekostiging financieel toezicht 2015 van 8 november 2016, Stcr. 2016, 60283.

⁶ FinTech-actieplan van 3 juli 2020 met uw kenmerk: 2020-0000113081.

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/07/03/aanbiedingsbrief-fintech-actieplan>

Concurrentieverstoring

Gelet op de concurrentie binnen de Europese interne markt voor betaaldiensten en de vergaande digitalisering van de dienstverlening is het van groot belang dat de kosten van het toezicht in de verschillende landen gelijk zijn of op zijn minst dat de verschillen geen concurrentieverstoring in de hand werken. Aangezien de regulering van betaaldienstverlening volledig is gebaseerd op Europese wet- en regelgeving bestaat voor grote verschillen in de toezichtkosten ook geen reden.

Eerder onderzoek in opdracht van de ACM⁷ liet zien dat de toezichtkosten voor betaaldienstverlening in Nederland wel degelijk fors hoger zijn dan die in andere Europese landen waarin de kosten van het toezicht volledig door de sector wordt betaald.

Voorbeelden van deze verschillen zijn in de bijlage toegevoegd. Daaruit blijkt overduidelijk dat de kosten voor het toezicht op betaalinstanties in Nederland 5-10x hoger zijn dan elders in Europa. **Met de continue stijging van de heffing worden de verschillen alleen maar groter.** VBIN merkt hierbij op dat ondanks bovengenoemde gesprekken, Kamervragen en juridische procedures over de heffingen U tot dusver geen actueel overzicht heeft gepresenteerd van de toezichtkosten in andere EU lidstaten.

De verdere verhoging van de kosten van het DNB toezicht verstoort de concurrentiepositie van Betaalinstanties. Dit wordt mede versterkt doordat DNB substantiële kosten maakt ten aanzien van het toezicht op vrijgestelde betaaldienstverleners en buitenlandse betaaldienstverleners actief in Nederland op grond van een buitenlandse vergunning (paspoorthouders). Hierbij geldt bovendien voor dit heffingsjaar dat aanzienlijke meerkosten voor de behandeling van vergunning aanvragen (in 2019 en 2020) van nieuwe toetreders aan de Betaalinstanties blijken te worden doorbelast.

Oorzaken exorbitante stijging kosten Betaalinstanties

Aangezien DNB tot dusver geen daadwerkelijk inzicht heeft gegeven in de kosten van haar bedrijfsvoering verdeeld over de verschillende groepen van betaaldienstverleners⁸ is het voor de Betaalinstanties die (een deel) van deze kosten betalen niet goed mogelijk een volledig beeld te krijgen van de oorzaken van de kostenstijgingen. Op grond van onder meer gesprekken met DNB kunnen we wel een aantal mogelijke oorzaken noemen:

1. **Specifiek voor dit heffingsjaar: forse kosten behandeling aanvragen nieuwe toetreders**
2. **Toename toezichtactiviteiten jegens buitenlandse en vrijgestelde betaaldienstverleners**
3. **Algemeen: geen effectieve kostenbeheersing; gebrekkige controle op kosten DNB**

⁷ Onderzoek van de ACM van 22 december 2017. <https://www.acm.nl/sites/default/files/documents/2017-12/onderzoek-naar-fintechs-op-de-nederlandse-markt-2017-12-22.pdf>

⁸ DNB weigert ondanks verschillende Wob verzoeken inzicht in deze kosten te geven.

Ad 1:

DNB heeft in 2019 en 2020 hoge kosten heeft gemaakt voor het toezicht op betaaldienstverleners met name veroorzaakt door de **behandeling van vergunningaanvragen**. De kosten voor deze werkzaamheden worden **niet kostendekkend**⁹ in rekening gebracht bij de vergunning aanvragers waardoor de reeds bestaande Betaalinstellingen deze kosten dienen te dragen. Ter illustratie DNB brengt voor een vergunningaanvraag EUR 6.800 in rekening bij de aanvrager terwijl DNB in de praktijk met verschillende experts maanden bezig is met de behandeling van een vergunningaanvraag. **Hierdoor zijn in 2019 forse overschrijdingen van de DNB begroting ontstaan** die op grond van de huidige systematiek van de doorberekening in rekening worden gebracht bij de groep van bestaande Betaalinstellingen. Tevens verdeelt de Rbft 2020 de kosten tussen betaalinstellingen op basis van omzet van het voorgaande jaar, dus deze nieuwe instellingen wordt ook in 2020 nauwelijks kosten in rekening gebracht en deze dubbele kosten komen dus wederom voor rekening van de bestaande vergunninghouders.

Ad 2:

In recente gesprekken tussen VBIN en DNB erkent DNB dat het toezicht¹⁰ op vrijgestelde betaaldienstverleners en buitenlandse instellingen is geïntensiveerd. DNB heeft het toezicht op **buitenlandse en vrijgestelde betaaldienstverleners geïntensiveerd** zonder de kosten voor deze werkzaamheden in rekening te brengen bij de betreffende instellingen of hiertoe algemene middelen aan te wenden. Hierdoor subsidiëren de Nederlandse Betaalinstellingen met vergunning het toezicht op hun concurrenten¹¹.

Ad 3:

DNB heeft besloten haar **kantoor te laten renoveren**. Het is niet gebleken dat DNB hierbij rekenschap heeft gegeven van het feit dat de kosten van deze verbouwing voor rekening van de marktpartijen komen. Daarnaast is het de vraag waarom DNB niet gekozen heeft voor een goedkoper kantoorpand op een andere (goedkopere) locatie dan het centrum van Amsterdam. Ook de daadwerkelijke kosten van de renovatie en de hoge kosten van de tijdelijke locatie

⁹ Ter vergelijking: de AFM baseert de heffing voor de behandeling van een vergunningaanvraag veelal op een uurtarief waardoor de daadwerkelijk gemaakte kosten in rekening worden gebracht bij de aanvrager, niet duidelijk is waarom DNB niet heeft gekozen voor een dergelijk systeem.

¹⁰ In Nederland worden betaaldiensten aangeboden door (i) vergunning houdende betaalinstellingen, (ii) betaaldienstverleners die van de vergunningplicht zijn vrijgesteld en (iii) betaaldienstverleners uit andere Europese landen die in Nederland actief zijn op grond van een vergunning die is verleend in een andere lidstaat. DNB houdt op al op deze instellingen toezicht uit hoofde van de Wet op het financieel toezicht, de Wet ter voorkoming van witwassen en het voorkomen van terrorisme en de Sanctiewet 1977.

¹¹ In bijvoorbeeld België worden de kosten van het toezicht wel verdeeld over de vergunning houdende betaalinstellingen, van de vergunningplicht vrijgestelde instellingen en betaaldienstverleners die op grond van een buitenlandse vergunning in België actief zijn.

hebben een grote impact. Hiervoor heeft DNB voor de toekomst (2021 e.v.) een oplossing gezocht met Uw Ministerie, maar niet voor 2020!

Een andere door DNB genoemde oorzaak is de inrichting van een **nieuwe IT organisatie**. Inderdaad is IT van groot belang; de ervaring ook bij andere overheidsorganen leert wel dat kostenbeheersing een uitdaging is. Ook zou dit volgens de VBIN grotendeels moeten worden gefinancierd vanuit de doelstelling van een efficiëntere organisatie.

Als reden voor de stijging van de DNB toezichtkosten wordt ook de **invoering van de Europese PSD II richtlijn** door DNB genoemd. Aangezien deze richtlijn uit 2015 dateert, had van DNB en het Ministerie van Financiën verwacht mogen worden dat voor het begrotingsjaar 2017 een beeld bestond over de invloed van deze richtlijn op het toezicht van DNB op betaalinstanties en de daarbij behorende kosten. Hetzelfde geldt voor de **brexit**. Het referendum waar de brexit op is gebaseerd vond plaats in 2016. Een voorzienbaar gevolg van de brexit was ook toen al dat een grote groep instanties een vergunning zou gaan aanvragen in andere EU lidstaten zoals Nederland. Het is ook daarom onbegrijpelijk dat het **kostenkader bij herhaling door DNB wordt overschreden** zonder dat beheersmaatregelen worden getroffen om te komen tot meerjarige tariefzekerheid en een proportionele doorbelasting van de toezichtkosten.

Controle op kosten DNB faalt

De kosten van het DNB toezicht worden geheel afgewenteld op de financiële sector waaronder de Betaalinstanties. Om te voorkomen dat DNB vrij spel heeft bij het vaststellen en in rekening brengen van haar kosten is voorzien in een aantal wettelijke beheersmaatregelen. De belangrijkste hiervan zijn Uw jaarlijkse goedkeuring van de DNB begroting en het hiervoor genoemde kostenkader.

Op grond van dit wettelijk kostenkader mag de ZBO-begroting van DNB¹² (en daarmee de aan de sector in rekening te brengen kosten) jaarlijks niet hoger zijn dan een door U vastgestelde plafond. Bij het vaststellen van het kostenkader 2017 – 2020 heeft U onder meer het volgende aangegeven:

“Met de nieuwe kostenkaders wordt tegemoetgekomen aan mijn wens om de kosten van de toezichthouders te reduceren” en dat de “toezichthouders een (efficiency)taakstelling opgelegd krijgen”.

en

“...nemen de kosten voor het toezicht van DNB gedurende de looptijd van het kostenkader 2017-2020 af (afgezien van eventuele loon- en prijsbijstelling).”

Hierbij is tevens aangegeven **dat de ZBO-begroting van DNB zou zakken** van EUR 153,4 miljoen in 2017 naar EUR 149,6 miljoen in 2020.

In werkelijkheid is de ZBO - begroting van DNB in de periode 2017 - 2020 gestegen van EUR 154,4 miljoen in 2017 naar EUR 188,4 miljoen in 2020, **een stijging van 22%**. Het kostenkader dat door U is gepresenteerd aan de markt en de Tweede Kamer als een bescherming tegen een ongelimiteerde groei van de kosten van DNB heeft deze functie dus in het geheel niet waar kunnen maken.

¹² Dit is de jaarlijkse begroting van DNB ten aanzien van de uitoefening van haar toezichttaken.

Marktpartijen hadden erop mogen vertrouwen dat u deze ontwikkeling had beëindigd door daadwerkelijk invulling te geven aan uw bevoegdheid op grond van de Wet bekostiging financieel toezicht de begroting van DNB niet goed te keuren zodat marktpartijen inderdaad door u beschermd zouden zijn tegen een ongelimiteerde groei van de DNB toezichtkosten.

Het is de VBIN helaas niet gebleken dat U van deze bevoegdheid gebruik heeft gemaakt of dat U heeft ingestemd met een eenmalige stijging van de kosten op voorwaarde dat de daling in de jaren daarna alsnog in zou zetten. Integendeel, het blijkt dat de procentuele stijging van de ZBO begroting over de afgelopen jaren alleen maar is toegenomen en ook voor het nieuwe kostenkader is voorzien.

In de Rbft 2020 volstaat U met de constatering dat de stijging van de toezichtkosten voor Betaalinstellingen wordt veroorzaakt door een stijging van de begroting zonder enige aandacht te besteden aan de strijd met kostenkader en uw visie daarop weer te geven:

“Het te heffen bedrag voor betaalinstellingen neemt fors toe. Enerzijds als gevolg van de stijging van de begroting 2020 en anderzijds als gevolg van de nacalculatie over 2019.”¹³

Dit geeft geen blijk van sturing op kostenbeheersing. Daar waar het voor onder toezicht staande partijen lastig is de toezichthouder aan te spreken en überhaupt adequate informatie te verkrijgen over de totstandkoming van de kosten, doet VBIN een beroep op U en de Tweede Kamer om in deze tijden de voor de Betaalinstellingen te zeer ingrijpende kostenstijging in te dammen en alsnog adequate beheersmaatregelen te treffen.

Voor zover kosten als gevolg van door U en de toezichthouder niet te voorziene omstandigheden toenemen, mogen deze niet worden afgewenteld op de Betaalinstellingen maar dient er een **reservefonds** te komen. Het lijkt dat U dit inzicht deelt naar aanleiding waarvan U voorstelt een reservefonds te creëren om fluctuaties in de hoogte van de toezichtkosten voor marktpartijen te voorkomen¹⁴. Echter dit voornemen zal pas in 2022 kracht van wet hebben en dus op zijn vroegst invloed hebben op de heffingen 2023 en niet de huidige problemen oplossen. Overigens lijkt de opzet van dit reservefonds slechts een druppel te zijn op de spreekwoordelijke gloeiende plaat van de toezicht kosten.

Een ander belangrijk punt is dat de ‘opbrengsten’ van het toezicht (i.c. de boetes die in rekening worden gebracht bij onder toezicht staande instellingen), niet in mindering worden gebracht op de kosten van toezicht. De kosten blijven verdeeld worden over de onder toezicht staande instellingen, waardoor het principe ‘de vervuiler betaalt’ niet wordt toegepast. DNB heeft wel baat bij de opbrengsten van het verscherpte toezicht in de vorm van een positief resultaat op toezicht dat vanuit Uw Ministerie als positief beoordeeld kan worden. Daarmee is er feitelijk sprake van een ‘perverse prikkel’.

¹³ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2020-31866.html>

¹⁴ Concept wetsvoorstel Wijzigingswet financiële markten 2022 dat op 7 november 2020 ter consultatie is aangeboden.

Noodzakelijke maatregelen en mogelijke oplossingen

Graag werkt VBIN met U mee aan oplossingen voor het probleem van de toezichtkosten voor Betaalinstellingen. VBIN heeft ook in de gesprekken met DNB de toezegging ontvangen dat hierover met MinFIN in contact getreden zou worden. VBIN ziet op dit moment de volgende aandachtspunten:

1. Heffing 2020: correctie op kosten, bijvoorbeeld doordat MinFIN de eenmalige extra kosten van 2019 (vergunningaanvragen) voor eigen rekening neemt, of ten laste van de 'opbrengsten' van toezicht laat komen.
2. Heffing 2020: correctie op kostenallocatie door verdeling beter aan te passen bijvoorbeeld door aanpassing van het basistarief voor nieuw instellingen naar een realistischer niveau van bijvoorbeeld EUR 25.000¹⁵ (vooruitlopend op de wijziging 2021 en verder), of door bewust de kosten lager te houden, waarbij de kosten worden gedragen door Uw Ministerie ter bevordering van de doelstellingen uit Uw Fintech-actieplan.
3. Effectieve kostenbeheersing: afnemende trend toezichtkosten zodat Nederland in lijn met het Fintech actieplan beter aansluit bij andere Europese lidstaten.

Om deze doelen te verwezenlijken hebben wij de volgende maatregelen geïdentificeerd:

A. Maatregelen met het oog op een eerlijke allocatie van kosten

- toezichtkosten worden daadwerkelijk in rekening gebracht bij de instellingen waar deze betrekking op hebben (of door het Ministerie gedragen), zodat Betaalinstellingen niet langer de rekening betalen voor toezicht op vrijgestelde betaaldienstverleners en betaaldienstverleners die in Nederland actief zijn op grond van een buitenlandse vergunning;
- kosten van toetreding (vergunningverlening) worden betaald door de aanvrager en niet meer afgewenteld op de bestaande groep van betaalinstellingen. Het is evident dat de eenmalige kosten voor de vergunningaanvraag niet kostendekkend zijn. Deze dienen te worden bijgesteld. Hierover bent u in gesprek met DNB. Mochten deze kosten leiden tot een te grote toetredingsdrempel voor nieuwe instellingen, dan dient de overheid deze kosten te dragen.
- staffels die de toezichtkosten verdelen worden aangepast zodat deze kosten meer gelijkwaardig worden verdeeld over de gehele populatie van de betaalinstellingen (Dit is reeds in gang gezet in overleg met DNB);
- er komt een regeling waarbij DNB meerkosten in ieder geval tijdelijk van de Staat vergoed krijgt totdat een regeling tot stand is gekomen op basis waarvan deze kosten op deugdelijke wijze kunnen worden gealloceerd (zie ook hieronder);
- aan onder toezicht staande instellingen opgelegde boetes voor gesignaleerde tekortkomingen in mindering brengen op de kosten van het toezicht, zodat niet de overige instellingen opdraaien voor de verhoogde kosten van toezicht.

¹⁵ Hoe het huidige basisbedrag van EUR 5.000 tot stand is gekomen, is niet bekend.

B. Maatregelen met het oog op kostenbeheersing

- er wordt een daadwerkelijke grens gesteld aan de kosten van het toezicht waarbinnen DNB haar werkzaamheden moet uitvoeren;
- er komt een onafhankelijke beoordeling van de werkwijze van DNB en de hoogte van de hiermee gemoeide kosten in vergelijking met andere EU lidstaten;
- DNB wordt verzocht openheid van zaken te geven wat betreft door haar opgevoerde kosten en budgettaire overschrijding, met een deugdelijke onderbouwing van de gemaakte keuzes en tijdsbesteding;
- Er komt een regeling waarbij DNB eventuele meerkosten in ieder geval tijdelijk van de Staat vergoed krijgt in ieder geval totdat deze meerkosten op adequate wijze zijn verantwoord en gecontroleerd en een regeling tot stand is gekomen op basis waarvan deze kosten op deugdelijke wijze kunnen worden gealloceerd.

VBIN verzoekt U rekening houdend met het voorgaande op korte termijn te komen met een oplossing voor dit heffingsjaar. Uiteraard zijn wij beschikbaar voor overleg.

In afwachting van uw reactie, verblijf ik,

Maurice Jongmans
Voorzitter
m.jongmans@vbin.nl

Een afschrift van deze open brief stuur ik, naast publicatie op onze website, naar onze contacten binnen MinFIN en DNB, de vaste Commissie voor Financiën van de Tweede Kamer en de Autoriteit Consument en Markt.

Bijlage: Vergelijking kosten toezicht Europese vergunningen PSP

Bijlage: Vergelijking kosten toezicht Europese vergunningen PSP

Voor 1.000.000 EUR provisie-inkomsten (omzet):

Supervisory Costs Comparison (Gross provision income 1.000.0000 EUR)				
Country	Regulator	Annual supervision fees*	Fees/gross income (in %)	Notes
Spain	Banco de España	€0,00	0,00%	
France	Banque de France	€660,00	0,07%	min fee €500.00
United Kingdom	FCA	€1.480,00	0,15%	GBP conversion
Belgium	Banque Nationale de Belgique / Nationale Bank van België	€2.500,00	0,25%	
Lithuania	Bank of Lithuania	€5.850,00	0,59%	
Germany	BaFin (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht)	€13.665,00	1,37%	
Ireland	Central Bank of Ireland	€19.505,00	1,95%	
Luxembourg	CSSF / Commission de Surveillance du Sector Financier	€25.000,00	2,50%	
Netherlands	DNB (DeNederlandscheBank)	€106.500,00	10,65%	
*Calculations are based on information found on relevant Central Bank websites		€1.000.000,00		

Voor kleine instellingen in Nederland bedragen de DIRECTE toezichtkosten meer dan 10% van de omzet.

Voor 2.500.000 EUR provisie-inkomsten (omzet):

Supervisory Costs Comparison (Gross provision income 2.500.0000 EUR)				
Country	Regulator	Annual supervision fees*	Fees/gross income (in %)	Notes
Spain	Banco de España	€0,00	0,00%	
France	Banque de France	€9,02	0,00%	min fee €500.00
Belgium	Banque Nationale de Belgique / Nationale Bank van België	€2.500,00	0,10%	
United Kingdom	FCA	€2.720,00	0,27%	GBP conversion
Lithuania	Bank of Lithuania	€14.625,00	0,59%	
Germany	BaFin (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht)	€17.015,00	0,68%	
Ireland	Central Bank of Ireland	€19.505,00	0,78%	
Luxembourg	CSSF / Commission de Surveillance du Sector Financier	€25.000,00	1,00%	
Netherlands	DNB (DeNederlandscheBank)	€153.400,00	6,14%	
*Calculations are based on information found on relevant Central Bank websites				

Kosten in Nederland zijn minimaal 6x zo hoog als in de andere landen.